

VASISHTHA GROUP OF SCHOOL

એક નવો દિવસ

આજે ફરી એક નવા દિવસની શરૂઆત છે. મને આ નવો દિવસ (ભેટ તરીકે) મધ્યો છે જેથી હું તેનો મારી ઈચ્છા પ્રમાણે ઉપયોગ કરી શકું.

હું તને વેડફી પણ શકું છું અથવા એનો સારી રીતે ઉપયોગ પણ કરી શકું છું.

હું તેને હંમેશા યાદગાર બની રહે એવો બનાવી શકું છું એના આનંદ માટે, એના સૌંદર્ય માટે અને એમાં મેળવેલી સિદ્ધિઓ માટે.....

અથવા હું તેને ક્ષુલ્લક પણ બનાવી શકું છું તેથી તેને સહેલાઈથી ભૂલી જવાય.

હું આજે જે કરીશ તે અતિ મહત્વનું છે. કારણ કે હું તેના બદલે મારા જીવનનો એક દિવસ આપી રહ્યો છું

જ્યારે આવતીકાલ આવશે ત્યારે આજનો આ દિવસ હંમેશને માટે ચાલ્યો ગયો હશે, પણ મારી પાસે એવું કંઈક હોવું જોઈએ (આજે કરેલું) જેને કારણે હું અને હંમેશા યાદ રાખી શકું.

તે એક યાદથી વધુ કંઈ નહીં હોય, પણ એ યાદ એવી હોવી જોઈએ કે તે મને પસ્તાવો ન કરાવે.

હું ઈચ્છાં છું કે એ (આજ) મારાં માટે ફાયદો કે નફો બની રહે, ખોટ નહીં, સારો બની રહે, ખરાબ નહીં, સફળતા બની રહે નિષ્ફળતા નહીં.

હું ઈચ્છર, મને શક્તિ આપ કે હું એમ કરી શકું...

દરેક ક્ષાળા કિંમતી

મારાં એક મિત્રે તેની પત્નીનું કુબાટ ખોલ્યું અને તેમાંથી એક સુંદર સોનેરી કાગળ વીટાળેલ ભેટ કાઢી. મને તે બતાવતા એ બોલ્યો, “આ કોઈ સામાન્ય ભેટ નથી. અમે આઈ – નવ વર્ષ પહેલાં જ્યારે પહેલી વાર અમેરિકા ગયેલાં ત્યારે મેં આ ભેટ – એક અતિસુંદર અને ક્રીમિતી હીરાનો હાર, તેને અમારી લગ્નતિથિ નિમિત્તે પ્રેમપૂર્વક આપ્યો હતો અને તે તેની જ પસંદગીનો હતો.

જીવનપર્ય

અંક : ૧ | જૂન - ૨૦૨૪

તેણે તે હાર પત્નીનાં બીજાં કપડાં ભેગો મૂક્યો, પોતાની સાથે કબર પર ધરવા લઈ જવા. તેની પત્નીનું થોડા સમય પહેલાં જ મૃત્યુ થયું હતું અને આજે તે તેનાં બધાં કપડાં, ચીજવસ્તુઓ વગેરે કબર પર ધરી, કોઈ ગરીબને દાનમાં આપી દેવા લઈ જતો હતો.

તે મારાં તરફ ફર્યો અને બોલ્યો, “ક્યારેક જીવનમાં કોઈ વસ્તુ ખાસ પ્રસંગ માટે બાકી ન રાખો. દરેક ક્ષણ ખાસ પ્રસંગો સમી જ હોય છે.”

એ શબ્દોએ જાણો મારું જીવન જ બદલી નાખ્યું. હું વધુ પડતી ચોખ્યાઈ પર ધ્યાન આપવા કરતાં, સારા વાચનમાં વધુ સમય પસાર કરું છું. હું રસામાં કોઈ સારી જગ્યા દેખાય તો ત્યાં બેસવામાં સંકોચ અનુભવતો નથી. હવે ઓફિસ કરતાં મારા ઘરે – કુટુંબીજનો સાથે વધુ સમય પસાર કરું છું. મને સમજાઈ ગયું છે કે જીવન ફક્ત સમય કાપવામાં નહીં, પરંતુ સુખદ ક્ષણો અનુભવવામાં અને બીજાંઓને મદદરૂપ થવાની સાર્થક થાય છે. હવે હું કોઈ વસ્તુ કે કામ ભવિષ્ય માટે બાકી રાખતો નથી. હું મને ભેટમાં મળેલા મૌંધા કાચના પ્યાલામાં પાણી પીઉં છું. બજાર જતી વખતે કે બહાર જતી વખતે સારાં સારાં અને નવાંનકોર કપડાં પહેરી લઉં છું. હવે હું મૌંધું અતાર સારા પ્રસંગ માટે સંઘરી રાખતો નથી. મને મન થાય ત્યારે તેનો ઉપયોગ કરી લઉં છું મારાં શબ્દકોશમાંથી હવે ‘કોઈક દિવસ’ અને ‘એક દિવસ’ જેવા શબ્દો ગાયબ જ થઈ ગયા છે. જો કંઈક જોવાલાયક, સાંભળવાલાયક કે કરવાલાયક હોય તો તે મારે અત્યારે જ જોવું, સાંભળવું અને કરવું છે. જો કદાચ મારાં મિત્રની પત્ની તેના મૃત્યુના એક દિવસ અગાઉ જાણતી હોત કે કાલે તેણે મરવાનું છે, તો તેણે શું કર્યું હોત તે હું જાણતો નથી. પણ હવે હું દરેક દિવસ એ રીતે જ વિતાવું છું. જાણો કાલે જ મારે મરી જવાનું ન હોય! હું મારા આત્મીયજનોને, સગાંબાલાંઓ અને મિત્રોના સતત સંપર્કમાં રહું છું. જૂના રઘડા-જઘડા ભૂલી જઈ મેં મારા દરેક શત્રુને પણ માફી આપી દીધી છે. હું મારું મનગમતું ચાઈનીજ ભોજન મન થાય ત્યારે આરોગી લઉં છું. જો મને ખબર પડી જાય કે મારું મૃત્યુ નજીક જ છે તો આ બધી નાની-નાની વસ્તુઓ નહીં કર્યાનો અફસોસ મને ન રહી જવો જોઈએ. જો હું મારા મિત્રોને ‘આજે મળીશ – કાલે મળીશ’ કરતો રહું કે મન થતું હોય જે પત્રો લખવાનું, જે મેં ‘એક દિવસ’ લખીશ એવી આશા રાખી ટાપ્યા કર્યા હોત, તો મને જરૂર એ વાતનો પસ્તાવો રહી જત. હું જો મારાં માતાપિતા અને ભાઈ– બહેનને હું તેમને કેટલા ચાહું છું એ ન કહી શક્યો હોત તો તેનો પણ મને અફસોસ રહી ગયો હોત. પણ હવે હું કોઈ કાર્યમાં મોડું નથી કરતો. હવે હું બીજાંઓના જીવનમાં સ્મિત અને ખુશી લઈ આવનાર કોઈ કાર્યને પાછું ઠેલતો નથી અને રોજ સવારે ઊઠી ભગવાનને પ્રાર્થના કરી, મને એક નવા દિવસની ભેટ આપવા બદલ તેનો હદ્યપૂર્વક આભાર માનું છું. મને સમજાઈ ગયું છે કે દરેક દિવસ, દરેક કલાક અને દરેક ક્ષણ કિંમતી છે.

સમયમાં નિપુણા, જીવનમાં નિપુણા

જીવતા હોવું તે સૌથી સરસ સમય છે. આખા માનવ ઈતિહાસમાં વધારે વસ્તુઓ કરવા માટે અને તમારાં વધુ લક્ષ્ય સિદ્ધ કરવા માટે આજે છે તેના કરતાં વધુ તક કયારેય ન હતી.

તમે તમારી અગાઉની કોઈપણ પેઢી કરતાં આજે વધુ સારું અને વધુ લાંબુ જીવી શકો છો. મેડિસીન અને આરોગ્ય સંભાળમાં થયેલી આધુનિક પ્રગતિએ વધુ લોકોને અંસી – નેવું અથવા સો વર્ષની ઉમર સુધી પણ જીવતા કરી દીધા છે – જે કયારેય શક્ય થશે તેવી કલ્યાણના નહોતી.

પરંતુ સફળતા, સમૃદ્ધિ, દીર્ઘજીવન અને સુખની આ બધી જ તકો સાથે, તમે પણ કદાચ મોટાભાગના લોકો જેવું જ અનુભવો છો, ધણું કરવાનું છે અને સમય ઓછો છે.

માહિતી, ટેક્નોલોજી અને સ્પર્ધાના વિસ્ફોટક વિકાસને કારણે બદલાવનો ડર તમારી તેની સાથે મેળ બેસાડવાની ક્ષમતાને લગભગ વળોટી ગયો છે.

આજે આપણે સમય વિશે, ખાસ કરીને તમારાં જીવનના વિવિધ સમય વિશે વિચારણા માટે નવી રીતની જરૂર છે.

તમે કરો છો તે બધી વસ્તુઓમાંથી શ્રેષ્ઠ પરિણામો મેળવવા માટે, અમે જોયું છે કે તમારાં જીવનની દરેક પ્રવૃત્તિ તથા જવાબદારીઓ માટે તમારે સમયનાં જુદાં જુદાં વલણ લેવાની જરૂર પડે છે.

તમે જીવનમાં ખરેખર જે ઈચ્છો છો તેને માટેનાં લક્ષ્ય ગોઠવવા તથા નક્કી કરવા માટે તમારે એક પ્રકારના સમયની જરૂર પડે છે અને

પ્રાથમિકતાઓ ગોઠવવા માટે, ઉચ્ચ મૂલ્યનાં કાર્યો પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવા માટે અને કામ પૂરાં કરવા માટે બીજા પ્રકારના સમયની જરૂર પડે છે.

વાત કરવા માટે, આદાન–પ્રદાન માટે, વાયાધાર માટે તથા વહીવટ કરવા માટે તમને એક પ્રકારના સમયની જરૂર પડે છે અને તમારાં પરિવાર સાથે ઘેર તથા તમારાં સૌથી મહત્વના સંબંધો માટે તમને બીજા પ્રકારના સમયની જરૂર પડે છે.

સમય જુદાં જુદાં પ્રકારો મોટેભાગે તેલ અને પાણી જેવા હોય છે, તે એક બીજામાં સારી રીતે ભળી નથી જતાં.

ખોટા પ્રકારના સમયનો ખોટી જગ્યાએ ઉપયોગ કરવાનો કોઈપણ પ્રયાસ હતાશા, નિષ્ફળતા અને બિનઅસરકારતા તરફ દોરી જશે.

તમારાં જીવનની ગુણવત્તા મહદ્દુંશો તમારાં સમયના વ્યવસ્થાપનની ગુણવત્તા વડે નિશ્ચિત થાય છે, પરંતુ સમયનું વ્યવસ્થાપન એ ખરેખર તો અંગત વ્યવસ્થાપન, જીવનનું વ્યવસ્થાપન છે. તે તમારી જાતનું વ્યવસ્થાપન છે. જો તમે યોગ્ય રીતે તમારાં સમયનું નિયંત્રણ ન કરો, તો બીજી કોઈપણ વસ્તુ પર નિયંત્રણ કરવું તે તમારે માટે મુશ્કેલ છે.

સદ્ગ્લાંઘે, દુનિયાના સૌથી સફળ અને શ્રીમંત વ્યક્તિ પાસે પણ તમારી પાસે છે તેમ જ હિવસના એ જ ચોવીસ કલાક છે. સફળ અને નિષ્ફળ લોકો વચ્ચેનો તફાવત એ છે કે સફળ લોકો જેમની પાસે કયારેય ઓછી શક્તિ અથવા થોડી તક હોય, તો પણ, તેઓ અન્યો કરતાં મોટેભાગે ધણું બધું કામ પૂરું કરે છે. કારણ કે, તેઓ તેમના સમયનો વધુ સારી અને વધુ અસરકારક રીતે ઉપયોગ કરે છે.

તાત્કાલિક કરવાનાં કાર્યો ૧

- કોકટીઓ
- મૂંજવતા પ્રશ્નો
- સમય મર્યાદાવાળા પ્રકલ્પો

પરિણામો :

- તણાવો
- કોકટીનું મેનેજમેન્ટ
- હંમેશા આગ લાગે ત્યારે કૂવો ખોદવાની જીવનશૈલી

તાત્કાલિક કરવાનાં જરૂરી ન હોય તેવા કાર્યો ૨

- નિવારણની પ્રવૃત્તિઓ
- સંબંધોની માવજત અને ઉછેર
- ઉત્પાદન – ક્ષમતા વધારવા કાર્યક્રમો
- નવા અવસરો પારખવા
- આયોજન તથા સ્વયં સર્જન

- અમુક ટેલિફોન / મનુષ્યો દ્વારા ખલેલ
- વર્તમાનપત્રો, કેટલોક ટપાલ અને અમુક અહેવાલો
- કેટલોક મૂંજવતી બાબતો, કેટલોક બેઠકો
- લોકપ્રિય થવાય / રહેવાય તેવી પ્રવૃત્તિઓ

પરિણામો :

- ટૂંક સમયગાળા પર ધ્યાન
- કોકટીનું મેનેજમેન્ટ
- ઇમેજ સાચવવા કોઈપણ કલાકો જતું ચારિએ
- ધ્યેય અને આયોજન નકામા માને
- અનિયંત્રિત જીવનશૈલી

ટાઈમ મેનેજમેન્ટનું ચોકકું ૩

- યાચિક, નાનાં–મોટાં કાર્યો
- અમુક ટેલિફોન કોલ્સ / ટપાલો
- સમય પસાર કરવા કરતી પ્રવૃત્તિઓ
- મોજમજા માટેની પ્રવૃત્તિઓ

પરિણામો :

- સંપૂર્ણ બેજવાબદારી
- નોકરીમાંથી ફારગતી
- બીજાઓ પર આધારિત

જીવનની પ્રથમ અગ્રિમતાઓને પ્રથમ રાખો

કોઈપણ પ્રવૃત્તિને મૂલવવા અને વ્યવસ્થિત કરવા માટે તે ‘તાત્કાલિક કરવી પડે તેવી છે કે નહીં’ (URGENT/ NOT URGENT), ‘મહત્વની છે કે નહીં’ (Important / Not Important) આમ બે પરિબળો હોય છે. જેને આપણે તરત ધ્યાન પર લેવા જ પડે, હમણાં ને હમણાં કરવા પડે તેવા કાર્યો/ પ્રવૃત્તિઓ એટલે તાત્કાલિક કરવાની બાબતો થઈ. સાથો સાથ એવા કાર્યોમાં પણ આપણો સમય જતો હોય જે બિનઅગત્યના કાર્યો હોય તેમજ તાત્કાલિક જરૂરી ન હોય તેવા કાર્યો પણ હોય.

ટાઈમ—મેનેજમેન્ટના ચોકામાં રહેલા ચારેય વિભાગોનો ફરી અત્યાસ કરો. પહેલો વિભાગ તાત્કાલિક કરવાની મહત્વની બાબતો દર્શાવે છે, જેનાં પરિણામો આપણા માટે ખૂબ અગત્યનાં હોય અને જેના પર તરત જ ધ્યાન આપવું પડે તેવી પ્રવૃત્તિઓ આ વિભાગમાં આવે. આને આપણે મોટા ભાગે ‘કટોકટી’ કે ‘સમસ્યાઓ’ તરીકે ઓળખતા હોઈએ છીએ. આપણા દરેકના જીવનમાં આવી કોઈક કોઈક પરિસ્થિતિઓ/ બાબતો હોય તે ટીક છે, પરંતુ આ વિભાગમાં જ પોતાનું જીવન વિતાવતા હોય તેવાય મનુષ્ય હોય છે. આ બધા એ સમસ્યાકેન્દ્રી માનસિકતા ધરાવતા, હંમેશાં કટોકટી જ શોધતા અને સમય—મર્યાદાથી જ જીવનનું પસંદ કરતા મનુષ્યો હોય છે. જો તમારું કેન્દ્ર આ પહેલો વિભાગ જ હોય તો છેવટે તે તમારાં પર તેનું આધિપત્ય જમાવી દેશે. એક સમસ્યા આવી અને તમને પદ્ધતિ ગઈ.

તમે બેઠાં થયા— ન થયા કે બીજી સમસ્યા આવી અને તમને ચચ્ચાપાટ કરી ગઈ. ધ્યાય મનુષ્યો એવા હોય છે કે જેઓ સમસ્યાઓનો માર જ ખાદ્યા કરતા હોય. પરંતુ સમસ્યા ખરેખર તેમના માનસમાં જ હોય છે. પછી આવા થાકેલા મનુષ્યો માટે શાંતિ મેળવવાનો એક જ રસ્તો રહે છે — ચોથા વિભાગની બિનમહત્વની અને બિનતાકીદની પ્રવૃત્તિઓમાં પલાયન થઈ જવું ! જેમ કે ટેલિવિઝન સામે બેસી જવું, અને ટાઈમ— મેનેજમેન્ટ ચોકાના બીજા અને ત્રીજા વિભાગોમાં રહેલી પ્રવૃત્તિઓ સામે જોવું જ નહીં ! સહેજ રાહત થઈ— ન થઈ કે ફરી પ્રથમ વિભાગમાં જિંદગી શરૂ !

વળી એવાય કેટલાક લોકો હોય છે જેઓ મહત્વની ના હોય અને છતાં તાત્કાલિક કરવી પડે તેવી પ્રવૃત્તિઓના ત્રીજા વિભાગમાં જ મોટા ભાગનો સમય પસાર કરતા હોય છે. જેમ કે તેઓ તો એમ જ માનતા હોય છે કે તેઓ પહેલા વિભાગમાં છે— કારણ કે પોતાના જીવનમાં કરાતી બધી જ પ્રવૃત્તિઓ જરૂરી છે, મહત્વની છે તેમ તેઓ ન્યાયી ઠેરવશે જ. ખરેખર તો તેઓ ધટનાઓને પ્રતિક્રિયાઓ જ આપતા હોય છે—ભલે તેઓ તેવું માનતા હોય કે એ બધી જ ધટનાઓ મહત્વની છે. ખરેખર તો તેઓ અન્ય મનુષ્યોની અપેક્ષાઓને અને

અગ્રિમતાઓને જ પોતાના જીવનની તાત્કાલિક કરવાની પ્રવૃત્તિઓ બનાવી દે છે.

તેથી એ જોઈ શકાશે કે જે મનુષ્યો પોતાનું મોટા ભાગનું જીવન ત્રીજા અને ચોથા વિભાગની પ્રવૃત્તિઓ પાછળ વ્યતીત કરે છે, તેઓ મૂળભૂત રીતે બેજવાબદાર જીવન ગાળતા હોય છે.

ખરેખર જે મનુષ્ય સફળ હોય છે, તેઓ તો ત્રીજા અને ચોથા વિભાગની પ્રવૃત્તિઓ પાછળ સહેજ પણ સમય બરબાદ કરતા નથી — કારણ કે તાકીદની હોય કે ન હોય , આ પ્રવૃત્તિઓ તેમના જીવનધ્યેય માટે સહેજ પણ મહત્વ ધરાવતી નથી. આ મનુષ્યો વધુમાં વધુ સમય બીજા વિભાગમાં વ્યતીત કરીને પહેલા વિભાગની પ્રવૃત્તિઓને પણ લધુતામ કરી નાખે છે.

અસરકારક સ્વયં – સંચાલકનું હાઈ એ લાંબા ગાળાના વિભાગ – ૨ માં છે. અહીં તાત્કાલિક કરવાની જરૂર ન હોય તેવી, પણ અત્યંત મહત્વની બાબતોનો સમાવેશ થાય છે — જેમ કે સંબંધોની માવજત કરવી, અંગત જીવનનું મિશન — નિવેદન તૈયાર કરવું, લાંબા ગાળાનું આયોજન કરવું, નિયમિત વ્યાયમ કરવો, નિવારણ માટેના પગલાંઓ લેવા, તૈયારીઓ કરવી, રિયાજ કરવો અને આવી બધી જ બાબતો, જે કરવી જરૂરી છે તેમ આપણો જાણતા હોઈએ છીએ પરંતુ તે તાકીદની ન હોવાથી આપણે કરતા નથી.

પુસ્તક : મહાન હદ્યોના સારેગમપદ્ધનિ | લેખક : સંજીવ શાહ

કવિતા

સમય બસ ધારણા મનની, સમય જેવું કશું કર્યાં છે ?
મરે જો મન સમય ગાયબ, હતું જ્યાં જે બધું ત્યાં છે.

સમય ટૂંકો પડે સુખમાં, સમય લાંબો ઘણો દુઃખમાં
સમય સરખો નથી રહેતો, સમયની આ સમસ્યા છે.

સમય જન્મ્યો નથી તો મૃત્યુ પણ કર્યાં થઈ શકે એનું
સમયની બહાર જે નીકળે સમાધિ બસ મળે ત્યાં છે

કશુંક આવી રહ્યું તો છે કશુંક જઈ પણ રહ્યું તો છે
સમય છે કે જીવન છે આ સમજવાની સમસ્યા છે.

જીવે માણસ વીત્યા પળમાં કરી ચિંતા નવા પળની
સમયની આ જ પળમાં જીવવું ‘રાજન’ તપસ્યા છે.

— રાજેશ રાજગોર

હું છવે કદી જૂઠ નહીં ખોલું

હું સોળ વરસનો હતો અને ખાંડ માટેના બગીચાઓ વચ્ચે દક્ષિણ આઝ્કિકામાં ડર્બનથી અબાર માઈલ દૂર મારાં દાદાએ સ્થાપેલી સંસ્થામાં મારાં માતા પિતા સાથે રહેતો હતો. અમે દેશના ખૂબ અંતરિયાળ વિસ્તારમાં રહેતાં હતાં, અમારે કોઈ પાડોશી નહોતાં. તેથી હું અને મારી બે બહેનો શહેરમાં જવા અને અમારા મિત્રોને મળવા કે ચલાયિત્ર જોવા હુંમેશા આતુર રહેતાં.

એક દિવસ મારાં પિતાએ મને તેમને એક પૂરા દિવસની સભા માટે શહેરમાં સાથે આવવા કહ્યું, મેં તરત જ તક ને ઝડપી લીધી. હું શહેર જતો હોવાથી મારી માતાએ મને કરિયાણાની ખરીદીની યાદી આપી, અને શહેરમાં આખો દિવસ રોકાવાનું હોવાથી મારાં પિતાએ પણ કારને ઢીકાઠક કરવાં જેવાં અગાઉના કેટલાક પડતર રહેલાં કામો પતાવવા કહ્યું. તે સવારે મેં મારાં પિતાને તેમના ઠેકાણો ઉત્તાર્યા ત્યારે તેમણે કહ્યું, ‘હું તને સાંજે પાંચ વાગે અહીં મળીશ અને આપણે સાથે ઘરે જઈશું.’

ઝડપથી મારાં કામો પતાવ્યા બાદ હું સીધો જ સૌથી નજીક આવેલા થિએટર પર પહોંચી ગયો. જોન વેઈનના તે ડબલ રોલ ચલાયિત્રમાં હું એવો લીન થઈ ગયો કે મને સમયનું ભાન ન રહ્યું. મને યાદ આવ્યું ત્યારે સાડા પાંચ વાગી ગયા હતા. હું દોડતો ગેરેજ પર અને કાર મેળવી મારા પિતાજી જ્યાં મારી રાહ જોઈ રહ્યા હતા ત્યાં પહોંચ્યો ત્યાં સુધીમાં લગભગ છ વાગી ગયા હતા. તેમણે ચિંતાપૂર્વક મને પૂછ્યું ‘મોહું શા માટે થયું?’ હું જોન વેઈનનું પાશ્ચાત્ય ચલાયિત્ર જોઈ રહ્યો હતો તે જણાવતા મને એટલી બધી શરમ આવી કે મેં કહ્યું ‘કાર તૈયાર નહોતી માટે મારે રાહ જોવી પડી હતી.’ મને એ ખબર નહોતી કે તેમણે ગેરેજ પર ફોન પર તપાસ કરી હતી. મને જૂઠ બોલતાં તેમણે પકડી પાડ્યો ત્યારે તેમણે કહ્યું, ‘મારાં વડે તારા ઉછેરમાં જ કંઈક એવી ખામી રહી ગઈ હોવી જોઈએ કે જેણે તને મારી સમક્ષ નિખાલસ થવા જેટલો આત્મવિશ્વાસ ન આપ્યો. મારી ખામી ક્યાં રહી ગઈ હતી તે શોધી કાઢવા માટે હું અબાર માઈલ ઘરે ચાલતો જઈશ અને તે પર વિચાર કરીશ.’

આમ, તેમના કોટ-પેન્ટ અને બૂટ સાથે તેમણે અંધારામાં કાચા રસ્તા પર ઘરે જવા ચાલવાનું શરૂ કર્યું. હું તેમને એકલા ન છોડી શક્યો, તેથી સાડા પાંચ કલાક સુધી હું તેમની પાછળ પાછળ કાર હંકારતો રહ્યો અને મારાં વડે બોલાયેલા એક મૂર્ખાઈભર્યા જૂઠ બદલ મારાં પિતા જે યાતનામાંથી પસાર થઈ રહ્યા હતા તે જોતો રહ્યો.

મેં ત્યાં તે જ ઘડીએ નક્કી કર્યું કે હું હવે કદી પણ જૂઠ નહીં બોલું. હું ઘણીવાર તે પ્રસંગ વિશે વિચારું છું અને વિમાસણમાં પડી જાઉ છું કે અમે અમારાં બાળકોને જે રીતે શિક્ષા કરીએ છીએ તે રીતે જે તેમણે મને શિક્ષા કરી હોત તો શું મને તેવો કોઈ પાઠ શીખવા મળ્યો હોત ખરો? મને નથી લાગતું કે મને કોઈ પાઠ શીખવા મળ્યો હોત. મેં શિક્ષાને સહન કરી લીધી હોત અને મારી રીતે જીવવાનું ચાલુ રાખ્યું હોત. પરંતુ આ એક અહિંસક કૃત્ય એટલું બધું તાકાતવાન હતું કે જાણે તે હજુ ગઈકાલે જ ન બન્યું હોય! તે જ તો અહિંસાની તાકાત છે.

ચિકનસૂપ : ભારતીય તરુણ આત્માઓ માટે | લેખક : અરુણ ગાંધી

કવિતા

મારું જીવન એ જ મારી વાણી, બીજું એ તો જાકળ પાણી.
મારા શબ્દો ભલે નાશ પામો, કાળ ઉદર માંહી વીરામો.

મારા કૃત્ય બોલી રહે તો ય, જગે કેવળ સત્યનો જય.
મારો એ જ ટકો આચાર, જેમાં સત્યનો જયજયકાર.

સત્ય ટકો, છો જાય આ દાસ, સત્ય એ જ હો છેલ્લો શાસ.
અને રાખવાનું કોણ બાંધી, અને મળી રહેશે એના ગાંધી.
જન્મી પામવો મુક્ત સ્વદેશ, મારું જીવન એ જ સંદેશ.

— ઉમાશંકર જોશી

સત્ય વિશે જો હું કદી કાગળ લખ્યું!
‘ગાંધી’ લખ્યું, બીજું તો શું આગળ લખ્યું!

VASISHTHA GROUP OF SCHOOL

શ્રી વસિષ્ઠ વિદ્યાલય, વાવ.

ગુજરાતી માધ્યમ / ડિલાલી માધ્યમ

નર્સરી થી ધો. ૧૨ સાચન્સ/કોમર્સ

૦ 02621 255551/3 ૦ 91734 02809 / 91733 15555

વસિષ્ઠ જેનેસિસ સ્કૂલ, બાબેન.

ગુજરાતી માધ્યમ

ધો. ૧ થી ૧૨ સાચન્સ

૦ 02622 225542/43 ૦ 91576 44555

૦ www.vasishthagensischool.net

જીવનપણી

